

Tisztelt lakótársaim!

Az adventi hetek ráhangolnak a Karácsonyi ünnepekre, ilyenkor várakozás, készülődés, öröm és izgalom járja át lelkünket. Tegyük széppé és kedvessé ezt a gyönyörű időszakot. Nem az ajándék értéke a lényeg, hanem az, hogy örömet szerezzünk a másoknak. Figyeljünk a benső gondolatainkra, az érzelmeinkre, felejtsük el a gondokat egy kis időre, és koncentráljunk a bennünk rejlő jóra!

Nehéz, év áll mögöttünk és hasonlóan nehéz előttünk, de hiszem, hogy településünk nyer-

tese lett a 2011-es évnek. Hiszem, hogy együttműködve, odafigyelve sikerül a hosszú távú elképzeléseinket megvalósítani. Fontosnak tartom, hogy vannak céljaink, a fejlesztések kell, hogy motiválják a munkánkat. Okos, takarékos gazdálkodással olyan települést tudunk építeni, amire büszkék vagyunk, ahol jó élni, ahol gyermekeink és unokáink is jól érzik magukat. Hiszem, hogy összefogással, együtt tudjuk a közös elképzeléseinket megvalósítani.

Ez úton szeretném megköszönni azoknak,

akik munkájukkal, ötleteikkel segítettek bennünket. Köszönöm, azoknak akik mindent megpróbáltak, hogy ne tudjuk a terveinket megvalósítani, de ezzel csak erősítették bennünk a hitet és a kitartást.

Áldott karácsonyi ünnepeket és örömeinkben, egészségben gazdag új évet kívánok Medina község képviselő testülete és az önkormányzat összes dolgozója nevében!

Vén Attila

„De jó volna mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretettel üdvözülni.”
Ady Endre

Meghívó

Sok szeretettel várunk mindenkit a 2011. december 21-én, (szerda) 17³⁰ órakor a medinai Művelődési Házban kezdődő Falu karácsonyi ünnepségre

Rendezők

Tartalom: RÉGI IDŐK EMLÉKÉRE • GYEREKKORUNK KARÁCSONYAI • HELYI ÉRTÉKEINK

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

MEDINA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA TÁNAK ÜGYFÉLFOGADÁSI IDEJE

Hétfő: ügyfélfogadás szünetel
Kedd :13.00-16.00

Szerda: 8.00 - 12.00 13.00 -
16.00

Csütörtök - Péntek: 8.00-12.00
Elérhetőség: Tel.: 74/434-010 E-
mail: phivatalmedina@tolna.net
http://www.medinafal.hu

ORVOSI RENDELŐ

Dr. Endródi Csaba
Tel: 74/434-078

VÉDŐNŐ

Pálfiné Andics Edit
Tel: 74/434-010

CSALÁDSEGÍTŐ ÉS

GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLAT

Horváth Gergely Tel: 74/434-010
Fogadóóra: csütörtök- péntek
8.00 -12.00

KÖNYVTÁR

Sereg Erzsébet Tel: 74/ 674 - 131
FALUGAZDÁSZ FOGADÓÓRÁJA

Szerda: 13.00-16.00

ISKOLA

Tagintézményvezető:
Götz Csabáné
Tel: 74/437-103

ÓVODA

Tagintézményvezető: Pusztainé
Vaczula Mátra
Tel: 74/434-100

KÖRZETI MEGBÍZOTT

Konrád János
Tel: 06-20/369-55-50.

A megyében Alsónyék után Medinán alakult meg a Szabadidős Társaság, 1985. október 11-én. A társaság alapító tagjai között volt aktív dolgozó, nyugdíjas és diák is.

Ha a település történetében mélyebbre ásunk megtaláljuk ennek előzményét, közel fél évszázadon keresztül működött olvasóköri a faluban.

A társaság megalakulásával új fejezet kezdődött Medina közművelődésében.

Jövője van a kezdeményezésnek, ezt mutatta a fogadtatás, a felvetődő javaslatok, az érdeklődés a helyiek részéről.

Az első közgyűlésen 37 fő jelent meg.

Az itt elfogadott alapszabály szerint a község lakosságának, de elsősorban a tagságnak igyekeztek szabadidő eltöltési lehetőséget nyújtani, az igényes szórakozást, művelődést segíteni.

Legfontosabb feladatnak tartotta a vezetőség, hogy ne felelősen mondják meg az embereknek, hogy mi a jó nekik, ha-

nem kérdezzék meg őket.

A vezetőség a tagság évente kétszer tartott közgyűlést, ahol megbeszélték a soron következő feladatokat, terveket.

Bevált rendezvények maradtak: borversenyek, majálisok, az iskolával közös anyák napi ünnepek, hagyományos bálók, túrázás a falu környékén.

Újítási lépés, a gyerekeknek nyújtott lehetőségek bővítése, tartalmas programok kínálata volt.

Minden második héten vasárnaponként délutáni játszófoglalkozásra várták a legkisebbeket szüleikkel együtt.

Újítás volt akkor a szedresi TSZ-től kölcsön kapott számítógép, amit kipróbálhattak.

Voltak nagy sikerű vetélkedők díjazással. Ellátogattak Kecskemétre a játszóházba is. Az egyesület fenntartásához tagdíj fizetésével, a rendezvényekre -névleges összeggel belépőjegy vásárlásával járultak hozzá az emberek.

Önerőből és támogatásból (diavetítő, magnó, lemezjátszó, ping-pong felszerelés, játékok, videó berendezés, erősítő) folyamatosan bővült a felszerelés. Üzemeltették a mozigépet is.

„Régi idők emlékére...”

Volt egyszer egy Szabadidős Társaság Medinán

A tervek között szerepelt 1987-ben a Medináról elszármazottak találkozója.

Lehetőség volt arra, hogy egy olyan könyvet adjanak ki, ami a medinaiaknak szólna Medináról.

1988 decemberében a közgyűlésen elhangzott, hogy néhányszor előfordult, nem jelent meg a tagság 50 %-a, a közgyűlés határozatképtelen volt. A foglalkozásokon, rendezvényeken egyre kevesebben voltak jelen.

A legutolsó közgyűlés 1989.március 6-án volt.

A kezdeményezés néhányunk részéről nagy lelkesedés volt. Hogyan, miként csökkent ez a lelkesedés nem tudom.

Arra nem tudok választ adni, mikor lett vége, hogyan fejeződött be a társaság munkája.

Arra azonban szívesen gondolok vissza, mennyi közös élmény, összejövetel, munka, szórakozás kovácsolta össze egykor a Medinai Szabadidős Társaságot és a falu apraja - nagyját.

Sárdiné Iker Anna
egykori alapító tag

Lakossági információk!

A Tarr Kft munkatársai kihelyezett ügyfélfogadást tartanak településünkön, a lakossági ügyintézés megkönnyítése érdekében 2011. december 20-án (kedd) Önkormányzat épülete.

2012.januárjától lehetőség nyílik koleszterinszint mérésre, havi kétszeri alkalommal a Háziorvosi rendelőben.

Első alkalommal 2012.január 4-én, mérés ára 500,-/fő, előzetes időpont egyeztetés a 74/434-078, Vasné Görög Erika ápolónőnél.

A szelektív hulladékgyűjtő szigetek üzemeltetője jelezte, és mindnyájan tapasztalhatjuk,

hogy a gyűjtőedények környékére is elhelyeznek hulladékot, amit így az üzemeltető nem tud elszállítani, és a környezetet is rontja a hulladék halom. Ennek oka, hogy az edények megteltek, vagy a bedobó nyíláson nem fér be a hulladék. (pl. befőttesüveg, stb.).

Kérjük a lakosságot, hogy a megtelt hulladékgyűjtő edény mellé ne helyezzen el hulladékot, és a túl méretes hulladékot se hagyja az edények környékén. A gyűjtőedények megteltét, kérjük, jelezzék az Önkormányzatnál, és az esetleges soron kívüli szállításhoz a hivatal munkatársai intézkednek.

Köszönjük segítő közreműködésüket!

VIGYÁZZUNK TELEPÜLÉSÜNK TISZTASÁGÁRA!

Gyerekkorunk Karácsonyai

(részletek a helytörténeti gyűjtésből)

...„Ünnepekre mindig kaptam új ruhát! Édesanyám vásárolta a kerestetemből. Ilyen „új-ruha ünnep” volt a karácsony is. Édesanyám a kászlira állította a fát, addigra az öcsémmel együtt fekdünnünk kellett, pedig annyira hideg volt a szobában, hogy na! Ott állt ugyan a rakott kályha, hatalmas, nagy, rakott kályha, de nem volt mivel tüzelni, mert egy hónapra csak öt kéve rőzsét kaptunk a gróftól. Akkoriban is volt már szaloncukor, de nekünk nem telt rá, helyette pattogatott kukorica cénára fűzve, és aszalt-meggy virított az ágakon!”...

(néhai Vadli Istvánné
- Enyed Ilona)

...” valamikor akkortájt lehetett, amikor elsős voltam, hogy karácsony estéjén öröm ért! Hal-kan énekelgettünk a sötét szobában, a háromlábú vaskályha adta a meleget, s a karikák hézagai között piros fény vetült a mennyezetre. Most nem éreztem ál-mosságot, pedig ilyen tájt már ágyba kellett bújnom. Az járt az eszemben, ha csoda történne, akkor az ablak résein beröppenne egy apró angyalka, apró fenyő-ággal a kezében, s rajta száz meg száz apró szaloncukor. Vártam, csak vártam, hogy karácsonyi énekünk idecsalogat legalább egyet, a sok elfoglalt angyalka közül, de hiába, nem találtak ránk! Kintről matatást hallottunk! Édesapám jött meg, és topogta lábáról a havat. – Mi az, sötétben vagytok? Nézd csak mit hoztam neked!, s letette a tiszta abroszal leterített asztalra a szék tolltartót. Örömben húztam a tejet, majd toltam vissza, megint, és vissza. Három kis csatorna volt benne: a hosszabbikban éppen elfért egy palavessző, a másikban egy félig elkoptatott színes, míg a harmadikba alig tudtam belepréselni egy kettévágott rádírdarabot. Ezzel a nem várt örömmel el is szundítottam, s másnap vettem észre, hogy mennyire mocskos kívül is, belül is. Karácsony szent délelőttjén ajándékomat szappanoztam, dörzsolgattam. Szép lett. Ez a kis tá-

kolmány végig kísérte nyolc iskolás évetem, s aktatáskámban még az utolsó napon is ott volt, mint hajdani emlék”...

(Konrád László)

...” akkor is volt már szaloncukor, csak erre nekünk nem jutott, a szegénységünk miatt. Kockacukrot csomagoltunk bele vékony papírba, a diót beleforgattuk valami aranypor félebe, rákötöttünk fehér cénrát, s aggattuk a fára. Igaz, szegényes karácsonyaink voltak, de mi akkor ennek is örültünk, s nagyon boldogok voltunk!”...

(Sereg Lajosné)

...” áhítattal és méltósággal gondolok a gyerekkori karácsonyainkra. A kis fa, amit szüleink feldíszítettek nagyon szerény volt. Nem volt rajta sok cukor csak pár szem, meg édesanyám süteménye, meg néhány szem alma, s az elmaradhatatlan csillagszóró. Ajándékból is kevés maradt: pár kesztyű, kötött zokni, esetleg sál, amit az édesanyám kötött, de mi gyerekek a látványtól is boldogok voltunk. Ezek mellett ott voltak még a finom karácsonyi étkek, ami a kicsiknek is nagyon ízlett. Már előző este a konyha tűzhelyén főtt a finom kocsonya, amelynek illata bejárta az egész lakást. A kemencében sült a finom kalács, a mákos- diós páros”...

(Eveli Jánosné)

...” az én gyerekkori karácsonyomról az maradt meg bennem, hogy nagyon szegények voltunk, sokan testvérek. A fenyőfa is csak egy ágacska volt csupán, rajta néhány szem keksz, papírba csomagolt dió.... Minden szenteste mentünk misére, az egész család. Nem voltunk megrogzított templomba járók, de húsvétkor és karácsonykor kötelező volt menni. Hittanórán tanulgattunk betlehemes játékot, amit a templomban elő is adtunk...Ka-

racsony másnapján elindultunk anyai nagyanyámhoz, aki hatalmas vājling mézespuszedlival várt bennünket!”...

(Sárdiné Iker Anna)

...” Gyerekkorom karácsonyára amire visszatudok emlékezni, az bizony szomorú volt. Akkor volt a másodig világháború. Fél-tünk, retgettünk, életünk folyamatosan veszélyben forgott. Sajnos ebben a környezetben és időben nem jutott szaloncukorra. Családunkban az volt a szokás, hogy karácsony estéjén mindig kolbászleves volt a vacsora, meg töltött káposzta.”...

(Lengyel Sándorné)

...” Gyerekkoromból arra emlékszem a legszívesebben, amikor édesanyám otthon főzete a szaloncukrot. Ezeket abba a papírba csomagoltuk, amit az előző években eltettünk, mert én mind-egyiket kisimítottam. Így került cukor a fára.

Egyszer felkutattam egy – karácsonyi meglepetésnek ígért – papírból készült babafejet. Nem tudom még máig sem, hogy miért, de a babafejről nekem annyi rossz emlékeim voltak, hogy szinte irtóztam tőle. Anyukám megvarrta a testét, szép ruhát is rá, de én sehogy sem akartam észrevenni, hogy van!”...

(Szalynika Istvánné)

...” Nekünk olyan karácsonyfánk volt, hogy igazi is meg nem is. Egy söprűnyél formára fűrt lyukakba duggattuk, tűzőgettük

az arasznyi hosszúságú ágakat. Ezért soha sem kellett kívágni egy újabb és újabb fácskát! Nálunk még úgy változott a karácsony ünnepe, hogy volt a családban János meg István is, s így az ünnepeket összekötöttük a névnapozással. Ekkor jöttek a zenészek Cseker papa és népi zenekara, s köszöntötték a szentestét, a karácsonyt és az ünnepeket névnapozókat. Kínálták mindannyiukat süteménnyel, néhány pohár borocskával, s pénzlet is honorálták a primás mondta jószágos kívánságokat!”...

...” karácsonykor Medinán divat volt a durrogatás! A gyerekek kétféle eszközzel tették ezt: alul kilyukasztott festékesdobozba diónyi karbodot tettünk, s kettőt ráköptünk. A lyuknál meggyújtott gáz nagy durranással röptette el a doboz tetejét. Ezzel csak este volt szokás durrogatni. A másik eszköz a lyukaskulacs. A gyufaszálakon lévő foszforos gyufafejet behúzkodtuk a lyukba, s rá a madzagra kötött szeget és jól nekivágtuk a villanyoszlopnak vagy a kapufélfának. Hatalmasat durrant!”...

(Köszei István)

...” Anyai nagyanyámnál töltött karácsonyok emléke nagyon szépen él bennem. Mindig plafonig érő karácsonyfa állt a szobában reggel a nagypapa bevezetett oda, hogy nézzem csak meg, az éjszaka jártak az angyalkák, s ajándékot hoztak neked! Szájtátva néztem a csillogó, villogó fényeket. Nagyon – nagyon kedvembe akartak járni, mert akkor egy szem unoka voltam!”...

(ifj. Sereg Lajosné)

Ilyenkor

Emlékszem, egyszer
Csillagszóró szórta csillámló
Csillagok pattogó zajára,
Hópelyheket mintázva,
Fehér konfettit hullajtott hajára,
Hogy engem derítsen,
Jobb kedvet kerítsen
Nekem.
Édesanyám.

Vidáman kacagva,
Egyet én is gyújtottam,
A levegőbe fénycsíkot rajzoltam.
Szememet behunytam,
S még hosszan láthatam,
Pillám mögött megült a fény.
Így játszottunk én és
Édesanyám.

Gyertyatűkés almasünök
Pillodzó fényénél,
Az ölebe ültem.
Karácsonyt daloltunk,
Apu a fotelben hunyorgott,
Hogy lásson.
Szemében tűz lángja festette
Szerelmem világlott
Csak nézett engem és
Édesanyám.

Most?

Most máshogy boldog a Karácsony.
Ma én dalolok lábam rázva
Térdemen a Lányaimmel, s
Villanyt oltva mi is
Szikrákkal csikozzuk a sötét szobát.
Ilyenkor néhány pillanatra megáll
A Mindenható örök ketyegője,
Ekképp csen időt az emlékezőnek.
Nem múlik el Karácsony
Nélküled.
Édesanyám.
Siklósi Krisztián

Szemem csukódik

Álom lopózik,
Szemem csukódik,
Keskeny résen, még
Fénycsíkok tolaszkodik.
De nem! Nem hagyom!
Behunyom!

S festem álmod,
Telik a vászon,
Ecsettel rajzolok,
Színes világot.

Zöldfü tengerén
Nyíló vadvirágot.

Itt fekszem némán,
A vörös szegélyű
Kék ég alatt.
Nézem, ahogy
Csorog a Nap
Lefelé
A vászon peremén.

Fogam közt fűszál,
Hallgatom a csendet.
Nincs semmi, ami
Bolygatná a rendet.
Ám mégis a távolból
Kúszik a földön
Az esti harangszó.
Kígyó képet öltött,
S lábamhoz érve,
Rátekeredve,
Csúsza, mászva
Fel, a fülemben
Kukucska.
Hirtelen bebújik.
Búgva álmod kurtít.
Bing-bong,
Bing-bong.

Ezen ijedve,
Szemem újra rebben,
De kinyitnom már
Lehetetlen.
Két kar ölel,
Szorít magához,
Felelem és
Borul a vászon.
Szívárvány patakok,
Hetedhét határon,
Háborgó tengerre
Duzzadó hullámok.

Lábammal rúgok,
Kezemmel kapálok.
Kattan a villany,
Egy csók az orcámon.
Anyuka hajóján
Mindig partra szállok.
Siklósi Krisztián

Ünnep!

Drága Szűz Mária és hűséges angyalok!
Szívemből szól hozzátok ez a
szép üzenet,
Boldog, békés ünnepeket kérek
mindenkinek!
Kik itt e földön éltek, s a jövőtől
féltek,

Szívemből szól a biztató üzenet,
Istentől árad felétek ez a szeretet.

Örüljétek öregek, felnőttek és
gyermeked,
Örüljétek egymásnak a csodás
életnek
Boldog, békés ünnepeket, kérek
mindenkinek!

Sok szegény, árva, és reményt
vesztett nincstelen,
nem alszik ki a szeretet és re-
mény lángja!
Nyugodt, békés ünnepeket kérek
mindenkinek!

Sok szenvedés után a gondviselés árja,
Fényességet, és békét hozzon
szent hazánkra!
Boldog, békés ünnepeket kérek
mindenkinek!

Most minden jó embert hazavár a
családja,
kedves, meghittent töltött vacsorára!
Boldog, békés ünnepeket kérek
mindenkinek!

Drága Szűz Mária és hűséges an-
gyalok!
Fejünk felett a megszületett Jézus
ragyog!
Boldog, békés ünnepeket kérek
mindenkinek!

Hitet és még igazabb emberi életet,
sok – sok erőt és egészséget min-
denkinek!
Lélekben is gazdag, hosszú, nyu-
godt éveket!
id. Kuner János

Karácsonyi vers!

Alszik a természet,
csend honol a tájon.
Lassan közelít hozzánk
Szent Karácsony.
Fázós macskák gubbasztanak
az utcán,
Cinkék kutatnak kevéské élelem után!

Szomorúak már ezek a szent ün-
nepek!
Hó is alig van, s főleg gyermekek,
nem csúszik a szánkó, nincsenek
tavak,
korcsolyázni a fiatalok, honnan is
tudjanak!

Most csak számítógép van, meg
okos telefon,
meg drogot áruló, s használó sok
barom!
A pusztulás lépet elő a jövő helyett,
nem tekintjük értékesnek az életet!

Megtévedt fiatalok, s elszegénye-
dett emberek
elpocsékolt, tönkretett számtalan
életek!

S hova tart a világ, hova tart
szent hazánk?
Lehajtott fejlet ezt látni nem lehet!

Nagyon régen Isten elküldte gyer-
mekét e földre,
hogy később bűneink miatt hal-
jon száz halált!
Azóta bűneink százszorosára nőttek,
de az Isten igaz követőre alig talált!

Szenteste nyissa mindenki nagy-
ra a szívét!

S fogadjuk szeretettel családu-
nkba isten gyermekét.

Jézussal együtt költjük el az ün-
nepi vacsorát!

Különböző hitetlenségünk hozza
ránk a halált!

id. Kuner János

Kicsiny falum

Mint egy eldugott ékszer a dobozban,
úgy lapul piciny falum a vadonban.
S aki e kincsre rátalál egyszer,
nyomot hagy lelkén, mint növé-
nyen a vegyszer

De nem rossz irányú a hatása.
Mindenkit elbűvöl csodás varázsa.
S ha egy életet lelélsz sugarában
nem vágyódsz máshova a nagy
világba.

Kis falum kerüljön el mindig az
élet vihara
épülj, szépülj találj végre magadra,
biztosíts boldogulást mindenki fiának,
hogy elnevezzenek a faluk falujának!

Kicsiny falum te gyönyörű, drága
kincsem,

párod e nagyvilágon sehol nincsen.
Varázsdodnak talán neved a titka!

Szent történések helyszíne:
MEDINA!

id. Kuner János